

Låt oss be om en reformation i vårt land!

[Spara som PDF](#)

Skrivet av [Lennart](#) - 23 februari, 2014 - 10:32

Avfallet bland Israels folk

När man läser i Gamla testamentets Kungaböcker och Krönikeböcker, skall man ha i minnet hur Gud utvalde och kallade judarna till att vara hans folk. Man skall minnas hur han förde dem ut ur fångenskapen i Egypten under mirakulösa förhållanden, hur Gud försörjde, ledde och fostrade sitt folk på fantastiska sätt under i 40 år i öknen, hur han gav dem Kanaans land till besittning, hur han gav dem kungar och välsignade dem alla oerhört rikt. Har man detta i åtanke när man läser Kungaböckerna och Krönikeböckerna så blir man ganska lätt upprörd, för trots att det judiska folket fick vara med om oerhörda saker tillsammans med sin Gud, så läser man där hur de avföll titt som tätt från Honom. Jag själv känner stor sorg när jag läser om detta avfall från Gud.

De glömde bort Guds stadgar och bud. De ägnade sig åt avgudadyrkan, spådom, teckentydning, trolldom och en mängd riter som Herren Gud hade förbjudit. De offrade t.o.m. sina egna barn åt avgudarna. Ibland gick det så långt att de gjorde saker som var värre än det som de folk hade gjort som judarna skulle fördriva. Ofta berodde judarnas avfall på hur deras kungar levde, och de flesta kungarna var verkligen avfälliga. Dock gick avfallet långsammare i Juda rike än i Israels rike. Avfallet berodde också på att judarna gifte sig med kvinnor från de andra folkslag som bodde omkring Israel. Dessa kvinnor förde med sig sin avgudadyrkan och sina seder till det judiska folket. På grund av just risken för detta hade Gud förbjudit judarna att beblanda sig med de andra folken. Men det lyssnade man inte till. Även kung Salomo tog mängder av hustrur från de främmande folken, vilket lockade honom till avfall från Gud (se t.ex. Nehemja 13:26).

När folket avföll sände Gud olika hot, krig och plågor över Juda och Israels riken. Ibland insåg folket att de hade lämnat Gud och ropade då till Gud om barmhärtighet och hjälp, men ofta traskade de bara vidare i ett slags högmod.

I Nehemjas bok i Gamla testamentet, kapitel 9, finns en bekännelse från judarna som är en fin sammanfattning över judarnas historia och öde.

Reformatorer uppstår

Men så mitt i allt detta elände uppträdde det då och då en kung som var efter Guds hjärta, som levde efter Guds stadgar och bud och som gjorde det som var rätt i Herrens ögon. Dessa kungar framstår som stora reformatorer av tron och trosutövningen, och det är så välsignat att läsa om dessa stora gudsmän! Det skänker både glädje och hopp! Det ger en längtan efter en liknande reformation i vårt land!

Men den andliga pendeln slår ständigt fram och tillbaka i dessa texter. Efter att en kung framträtt som reformerade tron i landet, så kunde kungens egen son sedan leda hela landet till avfall när denne kom till makten. Så det pendlar i dessa texter mellan hopp och förtvivlan, men för varje pendelslag gick avfallet ännu längre. Till slut fanns ingen räddning. Då utlämnade Gud sitt folk till deras fiender som intog landet, dödade och plundrade och förde bort folket – först Israels folk till Assyrien och sedan resten av folket till Babylon.

Några kungar och reformatorer i Juda rike vill jag här kortfattat nämna:

- **Asa** – han avsatte t.o.m. sin mor från hennes drottningvärdighet eftersom hon hade satt upp en avgudabild. Läs om honom i 2 Krönikeboken kapitel 14-15 (även 1 Kungaboken 15:9-24).
- **Josafat**, han sände bl.a. ut folk i hela riket som skulle undervisa folket i Guds Lag. Läs om honom i 2 Krönikeboken kapitel 17-20.
- **Hiskia** – bland mycket annat gott han gjorde, renade och återinvigde han templet och återinförde påskfirandet. Läs om honom i 2 Krönikeboken kapitel 29-31 (även 2 Kungaboken kapitel 18-20).
- **Josia**, han rev sönder sina kläder i förtvivlan över hur långt ifrån Guds stadgar och bud folket levde, och han lät folket fira påsken på ett sådant mäktigt sätt som de inte hade gjort sedan profeten Samuels dagar. Läs om honom i 2 Krönikeboken kapitel 34-35 (även 2 Kungaboken kapitel 22-23).

Avfall i kristenheten

Är då vi kristna bättre än judarna? Vi har ju också fått vara med om Guds väldiga gärningar – inte minst i våra enskilda liv. Vi har fått göra ökenvandringar där Gud sörgt för oss så att vi kommit igenom osv.

Jag tror det är många kristna som idag inte är medvetna om hur långt bort den s.k. evangeliska kristenheten kommit från Guds Ord och evangeliets budskap. Synar man kristenheten ordentligt, lyssnar till vad som förkunnas, ser vad man har för sig i församlingarna, läser vad som skrivs av förkunnare, teologer och andra kristna författare, så är det mycket tydligt att en stor del av den evangeliska kristenheten kommit långt in på villovägar! Det är därför inte långsökt att jämföra kristenheten med det judiska folkets avfall som vi kan läsa om i stora delar av Gamla testamentet.

Kanske kan man se Israels rike som en profetisk bild för "de historiska kyrkorna" (Katolska kyrkan, Ortodoxa kyrkan, mfl). Israel avföll väldigt snabbt från Guds väg och plockade in alla möjliga hedniska riter och avgudar i sin religiositet. På motsvarande sätt har det varit med de stora historiska kyrkorna. Juda rike skulle då kunna ses som en profetisk bild för den lilla evangeliska kristenhet som alltid levt vid sidan av de stora avfälliga kyrkorna. Men den evangeliska kristenheten har ändå inte varit förskonad från avfall, precis som med Juda rike. Just vår tids evangeliska kristenhet liknar i mycket Juda rike strax före de fördes bort till fångenskapen i Babylon.

Helt klart är det judiska folkets vandring och öde en profetisk bild för kristenheten. Utifrån de profetiska bilderna och utifrån många andra texter i Bibeln, kan vi förstå att kristenheten går mot ett totalt avfall i den yttersta tiden. Vi närmar oss den tid då "den Babyloniske kungen" (Antikrist) skall inta "landet" (hela världen) och "ta till fånga" (snärja med sina förförelser) inte bara hela världens folk utan även stora delar av kristenheten. MEN, om vi nu minns reformatörerna bland de judiska kungarna på Gamla testamentets tid, då ser vi också där en profetisk bild som skulle kunna tala om kortare tider av andligt uppvaknande lite här och där i den evangeliska kristenheten. Personligen hoppas jag på att det kvarstår en sådan reformation innan mörkret fullkomligt lägger sig helt över vårt land och hela världen.

En tids reformation i vårt land?

När jag i rubriken skriver om att be om en reformation i vårt land, så avser jag inte en sådan av det slag som går under namnet "New Apostolic Reformation" (NAR), för den rörelsen bär med sig en slags mix av New age-idéer och kristendom. Jag avser inte heller sådant som Toronto-väckelse, ny-judaism, Älmhult outpouring, New wine, mystiska inre resor, eller något annat av allt det som finns på den missvisande "kristna" kartan. Nej, jag avser en reformation där man söker sig tillbaka till den ursprungliga kristendomen: en kristendom som i allt

vilar på Guds Ord, en kristendom som får sitt avstamp i Bibelns befriande enkla evangelium och som satt en enkel förtröstan till Guds nåd och vägledning! Vi behöver ett återupprättat "påskfirande" - om vi talar med Gamla testamentets profetiska bilder - alltså ett nytt fokus på Jesus och hans försoningsverk på korset! (Och här avser jag inte heller en "nattvardsväckelse" som en del talat om.)

Vad triggade då de reformationer som skedde då och då bland det judiska folket, före den babyloniska fångenskapen? Jo, ofta berodde de på att en kung efter Guds hjärta såg olika hot mot sitt rike och då började ropa till Gud om barmhärtighet och hjälp. Det hände också att dessa kungar började läsa och begrunda Guds Lag och där såg att han själv och folket levde långt ifrån hur Gud ville att de skulle leva. Detta kan säga oss något om den evangeliska kristenheten idag. Vi lever många gånger långt ifrån hur Gud har tänkt det för oss kristna. Vi dyrkar Gud på ett sätt som han inte har tänkt för oss, likt hur det judiska folket - utan Guds gillande - offrade till Herren Gud uppe på s.k. offerhöjder (det var endast i Jerusalem man skulle offra, och då enligt en föreskriven ordning). Vi har tagit till oss främmande läror och religionsutövande från "folken runt omkring oss" - likt hur det judiska folket gifte sig med främmande folk. Vi sysslar med saker som motsvaras av det som det judiska folket avföll till, som avgudadyrkan, spådom, teckentydning, trolldom och en mängd riter som Gud har förbjudit. Vi är otroligt fokuserade på vårt eget välbefinnande, utseende, välfärd och njutningar, och med detta i fokus söker vi efter metoder som skall säkerställa allt detta - alltså avgudadyrkan! Ser vi oss omkring med öppna ögon är det en hel del saker som hotar vårt land idag, och detta tror jag är orsakat av vårt avfall. Det är alltså läge att göra som de judiska reformatörerna!

Vi kristna är kallade till att leva det enkla liv som evangeliet erbjuder oss, ett liv i frihet från både begär och laggärningar. Om vi likt Gamla testamentets reformatörer skulle vända våra hjärtan till att söka Gud och sanningen i Skriften, så skulle också vi kunna gripas av en sådan förkrosselse som leder till en sann och radikal omvändelse, och förhoppningsvis en radikal reformation av den evangeliska tron i vårt land. Men det krävs nog att ett större antal personer börjar ropa till Gud över vårt avfall och be om ett ordentligt andligt uppvaknande.

Så låt oss därför läsa om dessa reformatörer, kungarna som omvände sig till att söka Gud, och låta oss inspireras av dem. Låt oss göra likt kungen Josia, och sätta oss in i påskens budskap (evangelium) och börja ropa till Gud om andligt uppvaknande, omvändelse och reformation i vårt land. Kanske vi borde göra som kungen Josafat, och skicka ut folk i hela landet för att undervisa om evangeliet.

Med dagens teknik måste man inte ens resa ut i landet för att sprida budskapet – även om fysiska möten så klart är det bästa. Kanske vi då får vara med om en (sista?) reformation, att pendeln slår åt andra hållet ännu en gång. Stort eller litet utslag, bara pendeln slår åt rätt håll en gång till! Låt oss be för detta, och låt oss be att reformationen får börja i våra egna liv!

2 Krön 30:9: "Ty om ni vänder om till HERREN, skall era bröder och era barn finna barmhärtighet hos dem som håller dem fångna, så att de får vända tillbaka till detta land. Ty HERREN, er Gud, är nådig och barmhärtig, och han skall inte vända sitt ansikte från er, när ni vänder om till honom."

[Läs andra artiklar i Lennarts blogg](#)